

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3607/2025
19.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Пејчић, адвокат из ..., против туженог „Борбени сложени системи“ ДОО, Београд, чији је пуномоћник Биљана Дуњић, адвокат из, ради поништаја решења о отказу и преображаја радног односа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2052/2025 од 12.09.2025. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2052/2025 од 12.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 5/25 од 14.07.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог о престанку радног односа тужиоца отказом Уговора о раду бр. ...-... од 12.02.2020. године и Анекс 2 бр. ...-... од 10.08.2020. године, којим је радни однос тужиоца продужен за до месец дана, најдуже до 10.09.2020. године, што би тужени био дужан да призна. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је радни однос заснован на одређено време уговором о раду од 12.02.2020. године прерастао у радни однос на неодређено време са даном 15.08.2020. године, што би тужени био дужан да призна. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да га врати на рад, који одговара његовој стручној спреми и радним способностима и да му призна сва права из радног односа, почев од престанка радног односа па до повратка на рад. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 300.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2052/2025 од 12.09.2025. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 1820 и 10/23 – други закон), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нема пропуста у примени одредаба ЗПП. Ревизијско указивање на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није релевантно, зато што та повреда не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 12.02.2020. године, са туженим закључио уговор о раду на одређено време у трајању до три месеца, почев од 10.02.2020. године, на пословима радног места ... - ... у ... у ПЈ Закључењем Анекса 1 бр. ...-... уговора о раду од 20.03.2020. године, радни однос му је продужен на период до три месеца, најдуже до 09.08.2020. године, 21.08.2020. године, понуђено му је закључење Анекса 2 бр. ...-... уговора о раду од 10.08.2020. године, којим му се радни однос продужава за период до месец дана, најдуже до 10.09.2020. године. Тужилац је одбио да потпише понуђени Анекс 2 и на примерку анекса својеручно написао да му је наведени анекс понуђен на потпис 21.08.2020. године, у 11,57 часова у просторијама туженог (БСС БЗП Куршумлија, Пљаково), затраживши закључење уговора о раду на неодређено време, будући да је након истека времена претходног анекса (09.08.2020. године) остао на раду код туженог без уговора о раду, у континуитету од 10 радних дана, због чега сматра да су испуњени услови из члана 37. Закона о раду, да му радни однос на одређено време прерасте у радни однос на неодређено време. Након тога тужилац је путем мејла добио обавештење од руководиоца браварског погона у Великој Плани, да се наредне недеље тј. у понедељак, јави на разговор. У Великој Плани је са тужиоцем обављен разговор, када му је речено да треба да потпише наведени анекс због угледа фирме и да ће у противном изгубити посао. Након што је потписао анекс 3 вратио се на посао у село ... и наставио даљи рад. Оспореним решењем туженог, без броја и датума, тужиоцу је престао радни однос, отказом уговора о раду због истека рока на који је закључен, закључно са 10.09.2020. године. Постављеним тужбеним захтевом тужилац тражи да суд поништи решење о отказу и да утврди да му је радни однос на одређено време прерастао у радни однос на неодређено време са даном 15.08.2020. године, због тога што је остао да ради код туженог 10 радних дана по истеку времена за које је закључен уговор о раду, као и да обавезе туженог да га врати на рад.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев применом одредбе члана 105. Закона о буџетском систему, налазећи да, с обзиром на чињеницу да је тужени корисник буџетских средстава, нема услова за преображај радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, с обзиром да је Законом о изменама и допунама Закона о буџетском систему, који је био у примени у време када је тужилац први пут

засновао радни однос код туженог на одређено време било забрањено запошљавање нових лица у јавном сектору ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места, без сагласности надлежног министарства, а да тужилац у смислу правила о терету доказивања није доказао постојање претходно прибављене сагласности.

Неосновани су наводи и разлози ревизије тужиоца којима се правноснажна пресуда побија због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 37. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05), било је прописано да се радни однос заснива на време чије је трајање унапред одређено када су у питању: сезонски послови, рад на одређеном пројекту, повећање обима посла који траје одређено време исл, за време трајања тих потреба, с тим што тако заснован радни однос непрекидно или са прекидима не може трајати дуже од 12 месеци. Ова законска одредба је измењена Законом о изменама и допунама Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 75/14 од 21.07.2014. године), којом је прописано да се уговор о раду може закључити на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање предодређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1), а послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу ког се радни однос, са истим запосленим, заснива на период који, са прекидима или без прекида, не може бити дужи од 24 месеца (став 2), да ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона, или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

Пошто је тужени корисник јавних средстава, то се у односу на њега примењује и Закон о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 54/09... 72/19). Законом о буџетском систему, чије су норме обавезујуће и за туженог, те Законом о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 108/13 од 06.12.2013. године), који је био у примени у време настанка спорног односа, као и каснијим изменама и допунама, чланом 27е став 34. прописано је да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.12.2020. године. Изузетно од става 34. овог члана радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење Министарства (члан 27е став 35). Укупан број запослених на одређено време због повећаног обима посла, лица ангажованих по уговору о делу, уговору о привременим и повременим пословима, преко омладинске и студентске задруге и лица ангажованих по другим основама код корисника јавних средстава, не може бити већи од 10% од укупног броја запослених (члан 27е став 36.). Изузетно, у складу са ставом 36, број запослених на одређено време због повећаног обима посла, лица ангажованих по уговору о делу, уговора о привременим и повременим пословима, преко омладинске и студентске задруге и лица ангажованих по другим основама код корисника јавних средстава, може бити веће од 10% укупног броја запослених уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства,

односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење министарства (члан 27е став 37.) Чланом 105. истог Закона прописано је да ако су одредбе других закона, односно прописа, у супротности са овим законом, примењују се одредбе овог закона.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, правилна је одлука другостепеног суда да се у конкретном случају не може применити фикција радног односа на неодређено време које се активира ступањем запосленог на рад, без закључења уговора о раду, у смислу одредбе члана 32. став 2. Закона о раду, већ да се у конкретном случају имају применити одредбе Закона о буџетском систему којима се прописује забрана заснивања радног односа са новим лицем ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места су *lex specialis* у односу на одредбе Закона о раду (члан 37. став 4. ЗОР) којима се прописују услови за преображај радног односа са одређеног на неодређено време, а што произлази и из члана 105. Закона о буџетском систему. У конкретном случају, од почетка рада тужиоца од 10.02.2020. године, када је са туженим закључио уговор о раду на одређено време, а након тога и анексе уговора о раду, на снази је био цитирани Закон о изменама и допунама Закона о буџетском систему, којим је било забрањено запошљавање нових лица у јавном сектору, ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места, осим у изузетним случајевима, уз сагласност надлежног органа Владе, па како из чињеничног утврђења не произилази да постоји сагласност надлежног министарства за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава, као ни постојање конкурса расписаног на основу те сагласности, правилно је другостепени суд закључио да није било услова да радни однос тужиоца на одређено време, по сили закона, прерасте у радни однос на неодређено време. Стога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Наводи ревизије тужиоца који се непосредно или посредно односе на спроведени доказни поступак и оцену доказа, те упућују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, нису посебно размотрени будући да у смислу члана 414. став 2. ЗПП не представљају дозвољен ревизијски разлог. Истовремено не доводе у сумњу правилност пресуђења и примену материјалног права.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова поступка на основу члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић